

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 41CoKR/10/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6108215366
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 09. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslava Púchovská
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2022:6108215366.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Miroslavy Púchovskej, členov senátu JUDr. Miriam Boborovej Sninskej a JUDr. Janky Boroškovej, v právnej veci žalobkyne O. L. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom J. 6, T., zastúpenej Advokátska kancelária advocatius s.r.o., so sídlom Palackého 12, P.O.BOX 69, 814 99 Bratislava, IČO: 36 868 752, proti žalovanému JUDr. Ivan Dlhopolec, so sídlom kancelárie Námestie 27, 960 01 Zvolen, správca konkurznej podstaty úpadcu Zámocká spoločnosť, akciová spoločnosť, Vajanského 16, 984 01 Lučenec, IČO: 35 687 533, zastúpenému BOĽOŠ & PARTNERS s.r.o., so sídlom Horná ul. 23, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 36 866 261, o vylúčenie majetku so súpisu majetku podstát, o odvolaní žalobkyne proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp.zn. 26Cbi/118/2008-394 zo dňa 25.04.2022, takto

rozhodol:

Uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica sp.zn. 26Cbi/118/2008-394 zo dňa 25.04.2022 potvrdzuje.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie prerušil konanie až do právoplatného skončenia dovolacieho konania vedeného na Najvyššom súde Slovenskej republiky pod sp.zn. 1Cdo/12/2022.

2. V odôvodnení uviedol, že žalobkyňa sa svojou žalobou zo dňa 22.08.2008 domáha vylúčenia majetku, a to bytu č. 50 nachádzajúceho sa na 4. poschodí bytového domu na Zámockej ulici č. 24, 26, 28, súpisné číslo 7327, postaveného na parcele číslo 835/47, 835/51 a 835/53, vchod Zámocká/B, Obec Bratislava, štát SR, zapísaného na LV č. 8160, katastrálne územie Staré Mesto. Svoj návrh odôvodnila tým, že pôvodný veriteľ ISTROBANKA, a.s. si prihlásila svoju pohľadávku voči úpadcovi - Zámockej spoločnosti, a.s. "v konkurze" vo výške 287.191.254,18 Sk, ktorá pohľadávka má byť okrem iného zabezpečená aj majetkom žalobkyne, a kedy právnym dôvodom zabezpečenia má byť Zmluva o zriadení záložného práva ZN č. 30/120/2002 zo dňa 05.11.2002, ktorej neplatnosti sa žalobkyňa domáha v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava I. pod sp. zn. 9C/16/2007, v ktorom žiada, aby súd určil, že záložné právo zapísané na liste vlastníctva číslo 8160, vedeným Správou katastra pre Hlavné mesto SR Bratislavu, okres: Bratislava I, obec: BA-m.č. Staré Mesto, k.ú. Staré Mesto, podľa V-2485/2002 zo dňa 27.11.2002, ako záložné právo na rozostavanú stavbu na parc. č. 835/47 (parcela registra "C", zastavané plochy a nádvoria o výmere 660 m²) a pozemky p. č. 835/47(parcela registra "C", zastavané plochy a nádvoria o výmere 660 m²), 835/48 (parcela registra "C", zastavané plochy a nádvoria o výmere 28 m²) v prospech Československej obchodnej banky, a.s., IČO: 36 854140, predtým ISTROBANKA, a.s., IČO: 31331491 v časti - bytu číslo 50, vchod Zámocká/B, nachádzajúceho sa na 4.p. bytového domu Zámocká 24,26,28, so súpisným číslom 7327, stojacom na pozemkoch registra "C" parcelné číslo 835/47- zastavané plochy a nádvoria o výmere 660 m², parcelné číslo 835/51- zastavané plochy a nádvoria o výmere 812 m², parcelné číslo 835/53- zastavané plochy a nádvoria o výmere 909 m² s podielom priestoru na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu a spoluvlastníckym podielom k pozemku 5206/836860, neexistuje (nie je).

3. Okresný súd Banská Bystrica uznesením zo dňa 18.11.2008 č. k. 26Cbi/118/2008-140 prerušil konanie až do právoplatného skončenia veci vedenej na Okresnom súde Bratislava I. pod sp. zn.9C/16/2007.

4. Okresný súd Bratislava I. rozsudkom zo dňa 09.05.2019 č. k. 9C/16/2007-2298 určil, že záložné právo zapísané na liste vlastníctva číslo 8160, vedeným Správou katastra pre Hlavné mesto SR Bratislavu, okres: Bratislava I, obec: BA-m.č. Staré Mesto, k.ú. Staré Mesto, podľa V-2485/2002 zo dňa 27.11.2002, ako záložné právo na rozostavanú stavbu na parc. č. 835/47 (parcela registra "C", zastavané plochy a nádvoria o výmere 660 m²) a pozemky p. č. 835/47(parcela registra "C", zastavané plochy a nádvoria o výmere 660 m²), 835/48 (parcela registra "C", zastavané plochy a nádvoria o výmere 28 m²) v prospech Československej obchodnej banky, a.s., IČO: 36 854140, predtým ISTROBANKA , a.s., IČO: 31331491 v časti - bytu číslo 50, vchod Zámocká/B, nachádzajúceho sa na 4.p. bytového domu Zámocká 24,26,28, so súpisným číslom 7327, stojacom na pozemkoch registra "C" parcelné číslo 835/47- zastavané plochy a nádvoria o výmere 660 m², parcelné číslo 835/51- zastavané plochy a nádvoria o výmere 812 m², parcelné číslo 835/53- zastavané plochy a nádvoria o výmere 909 m² s podielom priestoru na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu a spoluvlastníckym podielom k pozemku 5206/836860, neexistuje (nie je).

5. Krajský súd v Bratislave rozsudkom zo dňa 27.04.2021 č. k. 8Co/84/2020-2599 rozsudok Okresného súdu Bratislava I. potvrdil. Žalobkyňa požiadala o pokračovanie v konaní vzhľadom na právoplatné rozhodnutie Okresného súdu Bratislava I sp.zn. 9C/16/2007-2298

6. Žalovaný podal návrh na prerušenie súdneho konania z dôvodu že veriteľ ČSOB podal proti rozsudku odvolacieho súdu dovolanie o ktorom prebieha na Najvyššom súde Slovenskej republiky konanie vedené pod sp.zn. 1Cdo/12/2022.

7. S poukazom na ust. § 164 CSP okresný súd napadnutým uznesením konanie vedené o vylúčenie majetku so súpisu majetku podstát prerušil až do skončenia dovolacieho konania vedeného na Najvyššom súde Slovenskej republiky pod sp.zn. 1Cdo/12/2022 z dôvodu, že predmetom konania je vylučujúca žaloba podľa ust. § 78 ods. 3 ZKR, a kedy ako dôvody vylučujúce zapísanie svojho majetku do súpisu žalobkyňa uvádza neexistenciu záložného práva zapísaného na LV č. 8160 vedenom správou katastra pre hlavné mesto SR Bratislavu v časti nehnuteľnosti vo vlastníctve žalobcu na základe Zmluvy o zriadení záložného práva ZN 30/120/2002 zo dňa 05.11.2005 z dôvodu absolútnej neplatnosti predmetnej záložnej zmluvy. Otázka existencie záložného práva na základe napadnutej záložnej zmluvy je toho času predmetom dovolacieho konania vedeného na Najvyššom súde Slovenskej republiky pod sp. zn. 1Cdo/12/2022 a kedy rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky o tejto otázke je rozhodujúce pre posúdenie skutočností, ktoré sú predmetom tohto konania, t. j. či sú na strane žalobkyne dôvody, ktoré zapísanie majetku do súpisu vylučujú alebo nie a teda či majetkom žalobkyne je zabezpečená pohľadávka veriteľa ČSOB a.s. Súd preto dospel k záveru, že sú splnené podmienky pre fakultatívne prerušenie súdneho konania podľa § 164 CSP konanie prerušil do právoplatného skončenia dovolacieho konania vedeného na Najvyššom súde Slovenskej republiky pod sp.zn. 1Cdo/12/2022.

8. Proti uvedenému rozhodnutiu podala včas v celom rozsahu odvolanie žalobkyňa z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b) a h) CSP. V ňom poukázala na to, že predmetné konanie pred Okresným súdom Banská Bystrica pod sp.zn. 26Cbi/118/2008 už bolo prerušené uznesením č. k. 26Cbi/118/2008-140 zo dňa 18.11.2008 až do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Bratislava I sp.zn. 9C/16/2007. Uviedla, že podaním zo dňa 22.07.2021 oznámila okresnému súdu právoplatné skončenie konania vedeného na Okresnom súde Bratislava I sp.zn. 9C/16/2007 a žiadala okresný súd o pokračovanie v konaní, ktoré bolo prerušené 13 rokov. S týmto oznámením predložila okresnému súdu aj citovaný rozsudok Okresného súdu Bratislava I č. k. 9C/16/2007-2298 zo dňa 09.05.2019, ktorým okresný súd právoplatne určil neexistenciu záložného práva v celom rozsahu a určil, že záložné právo evidované v katastri nehnuteľností na majetok žalobkyne podľa V-2485/2002 zo dňa 27.11.2012 ako záložné právo na rozostavanú stavbu v časti garáže č. 023 vo vlastníctve žalobkyne neexistuje (nie je). Predložila aj rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 8Co/84/2020-2599 zo dňa 27.04.2021 (ďalej „rozsudok krajského súdu“), ktorým bolo uvedené rozhodnutie Okresného súdu Bratislava I potvrdené. Predložila aj doložku o právoplatnosti a vykonateľnosti uvedených rozhodnutí, ktoré nadobudli právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 09.06.2021.

9. Žalobkyňa odkázala na ust. § 164 CSP. Podľa nej v prípade dovolacieho konania pod sp.zn. 1Cdo/12/2022 sa nejedná o prejudiciálnu otázku, ktorá zakladá len fakultatívne prerušenie konania, pretože okresný súd už o neexistencii záložného práva právoplatne rozhodol. Fakultatívne prerušenie konania nie je pre samotné konanie nevyhnutné. V prípade fakultatívneho prerušenia konania je súd povinný najskôr urobiť iné vhodné opatrenia dostupnými procesnými prostriedkami, čo vyplýva z ust. § 164 CSP. Rozhodujúcim kritériom je zásada hospodárnosti konania. Poukázala na to, že v tomto prípade ide o ďalšie prerušenie konania, keď konanie bolo prerušené od právoplatnosti uznesenie okresného súdu o prerušení konania zo dňa 18.11.2008, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 27.12.2008. Fakultatívne prerušenie konania predstavuje skôr reštriktívnu výnimku ako pravidlo. Výber opatrení zo strany súdu je potrebné podriaďiť požiadavke rýchlej a účinnej ochrany práv účastníkov v súdnom konaní a teda rozhodujúcim hľadiskom je zásada hospodárnosti konania. Žalobkyňa si je vedomá, že ani rýchlosť konania nemôže byť na ujmu práva na spravodlivý proces zo všetkých aspektov, ale vzhľadom na to, že konanie sa vedie od roku 2008, t. j. 14 rokov a od 28.12.2008 bolo konanie 13 rokov prerušené do právoplatného rozhodnutia v konaní pred Okresným súdom Bratislava I sp. zn. 9C/16/2007, ktorý už právoplatne rozhodol o neexistencii záložného práva a následne okresný súd bez návrhu napadnutým uznesením konanie opäť prerušil, rýchlosť konania v tomto prípade neprichádza do úvahy.

10. Poukázala na to, že predmetom konania je vylúčenie majetku žalobkyne z konkurznej podstaty úpadcu (z oddelenej a všeobecnej podstaty) ktorým je byt č. 50 vo vlastníctve žalobkyne. Prerušenie konania nie je obligatórne s odôvodnením že prebieha dovolacie konanie o dovolaní zabezpečeného veriteľa, ČSOB a.s., proti rozsudku krajského súdu. Podľa žalobkyne riešenie otázky neexistencie záložného práva v excindačnom konaní nerieši pozíciu veriteľa tzn. ČSOB a.s. ako záložného veriteľa, pretože uvedené rieši určovací výrok okresného súdu o (ne)existencii záložného práva, ktoré bolo z katastra nehnuteľností na základe právoplatného rozhodnutia súdu vymazané, tzn. neexistuje. Majetok žalobkyne, t.j. byt č. 50, zabezpečuje podľa výzvy žalovaného pohľadávku zabezpečeného veriteľa vo výške 9.533.003,19 Eur. Uviedla že zabezpečený veriteľ, ISTROBANKA a.s. (právny predchodca ČSOB a.s) v prihláške pohľadávky neuviedol majetok žalobkyne, t.j. byt č. 50, ktorý by mal zabezpečovať prihlásenú pohľadávku, z ktorého dôvodu je majetok žalobkyne zapísaný v súpise bez splnenia zákonných podmienok ale uviedol „rozostavaná stavba“. Predmetom záložného práva je teda „rozostavaná stavba“ a nie individuálny bytový priestor vo vlastníctve žalobkyne.

11. Poukázala na to, že pôvodný záložný veriteľ si prihlásil pohľadávky vo výške 9.533.003,19 Eur, ktoré majú mať charakter zabezpečených pohľadávok. Zabezpečený veriteľ si svoje právo zabezpečeného veriteľa odvodil zo záložnej zmluvy ZN 30/120/2002 z 05.11.2002 (ďalej „záložná zmluva ZN 30/120/2002“) evidovanej na LV č. 8160, k. ú. Staré Mesto ako V-2485 z 27.11.2002, ktorou záložnou zmluvou mali byť zabezpečené pohľadávky podľa čl. II/2 tejto záložnej zmluvy, ktoré záložné právo na základe právoplatných rozhodnutí neexistuje, pričom predmetom zálohu, ako vyplýva zo záložnej zmluvy je „rozostavaná stavba“.

12. Uviedla, že uvedená záložná zmluva ZN 30/120/2002 je podľa vyššie uvedených rozsudkov okresného a krajského súdu neplatným právnym úkonom z dôvodu absolútnej neplatnosti podľa § 39 Občianskeho zákonníka („OZ“) úverovej zmluvy č. 78000-819120/4900 zo dňa 23.11.2001 (ďalej úverová zmluva) a neplatnosti záložnej zmluvy ZN 50/120/2001 z 23.11.2001, pričom o tejto záložnej zmluve rozhodoval najvyšší súd uznesením sp. zn. 6Cdo/137/2017 z 21.06.2018, ktoré rozhodnutie bolo preskúmané Ústavným súdom SR a sťažnosť sťažovateľov bola odmietnutá a toto rozhodnutie dovolacieho súdu bolo publikované v Zbierke súdnych rozhodnutí NS SR pod č. 24/2019. Poukázala na to, že konkrétnymi rozhodnutiami ÚS SR bola dvakrát sťažnosť voči tomuto rozhodnutiu najvyššieho súdu odmietnutá. Rozhodnutie Okresného súdu Bratislava I č. k. 9C/16/2007-2298 zo dňa 09.05.2019 konštatuje absolútnu neplatnosť aj k základnej vyššie uvedenej úverovej zmluvy. Uvedená zmluva v sebe obsahuje v čl. III/3 odkladaciu podmienku, kde čerpanie úverových prostriedkov bolo podmienené predložením okrem iného zmluvy o zriadení záložného práva na nehnuteľnosti ZN 50/120/2001 a ďalšej mandátnej zmluvy. Keďže podľa žalobcu záložná zmluva ZN 50/120/2001, ako aj mandátna zmluva pod týmto istým označením sú podľa vyššie uvedeného uznesenia Najvyššieho súdu SR č. k. 6Cdo/137/2017 zo dňa 21.06.2018 absolútne neplatnými právnymi úkonmi, záložná zmluva ZN 50/120/2001 neexistuje od začiatku a odkladacia podmienka dohodnutá v čl. III/3 úverovej zmluvy sa považuje za nemožné plnenie, nie je potom potrebné, aby táto neplatnosť bola deklarovaná súdnym alebo iným rozhodnutím orgánu právnej ochrany s odkazom na rozhodnutie R 19/1972. Žalobkyňa poukázala na to, že pokiaľ

je absolútne neplatné dojednanie o založení hlavného záväzku poskytnutia úverových prostriedkov podľa úverovej zmluvy č. 78000-819120/4900 zo dňa 23.11.2001, nemohlo platne vzniknúť ani jeho zabezpečenie a teda neplatná je aj záložná zmluva ZN 30/120/2002 podľa V-2485/2002 na LV č. 8160.

13. Podľa žalobkyne jej majetok (byť č. 50) podľa súpisu konkurzných podstát zabezpečuje pohľadávku ČSOB a.s. ktorú si uplatnila ako takzvaný zabezpečený veriteľ vo výške 9.533.003,19 Eur. Do konkurznej podstaty žalovaný ako správca zapísal majetok žalobkyne ako tretej osoby bez splnenia zákonom stanovených podmienok. Majetok žalobkyne je zapísaný v oddelenej podstate napriek tomu, že nie je splnená ani jedna zákonná podmienka. Zabezpečený veriteľ v prihláške neuviedol majetok žalobkyne ako majetok zabezpečujúci prihlásenú pohľadávku tzv. zabezpečeného veriteľa. Podľa žalobkyne do súpisu oddelenej podstaty možno zapísať majetok tretej osoby (žalobkyne) len za predpokladu kumulatívneho splnenia dvoch právnych skutočností, prvou je existencia prihlášky zabezpečeného veriteľa a druhou, že zabezpečený veriteľ ako majetok ktorým je pohľadávka zabezpečená uvedie majetok tretej osoby. Právnym dôvodom akéhokoľvek majetku zapísaného do oddelenej konkurznej podstaty je existencia zabezpečovacieho práva k tomuto majetku. Ďalej uviedla, že žalovaný ako správca nie je ani zástupcom konkurzných veriteľov aj keď svoju činnosť v zásade vykonáva v ich záujme. Je povinný konať s odbornou starostlivosťou pri výkone svojej funkcie. Odvolaný správca úpadcu bez akéhokoľvek právneho základu podal na správu katastra pre hlavné mesto Bratislavu (toho času Okresný úrad katastrálny odbor) dňa 16.04.2008 žiadosť o zápis záložného práva na všetky individuálne nehnuteľnosti na LV č. 8160 v prospech zabezpečeného veriteľa ČSOB a.s., napriek tomu že predmetom záložného práva bol rozostavaný bytový dom a záložná zmluva ZN 30/120/2001 neupravovala prechod záložného práva z rozostavaného domu na jednotlivé individuálne nehnuteľnosti a záložné právo majetku žalobkyne ku dňu vyhlásenia konkurzu, ani ku dňu podania prihlášky ISTROBANKY a.s. ako vecné právo neexistovalo. Ďalej uviedla, že podľa ust. § 79 ods. 3 ZoKR bol povinný bez zbytočného odkladu potom ako sa dozvedel o neexistencii zabezpečovacieho práva, majetok žalobkyne vylúčiť resp. vôbec nezaradiť do oddelenej podstaty a najneskôr na základe právoplatných rozsudkov majetok žalobkyne vylúčiť zo súpisu v rámci bezodkladných úkonov správcu.

14. Podľa žalobkyne, ak všeobecný súd rozhodnutie o prerušení konania bez akejkoľvek právnej analýzy v podstate odôvodní iba formálnym odkazom na dotknuté zákonné ustanovenia, hoci toto rozhodnutie môže mať bezprostredný vplyv na hmotno-právne pomery žalobkyne, porušuje základné právo žalobkyne na súdnu ochranu a odkázala na rozhodnutie ÚS SR sp. zn. III. ÚS 117/2011 zo dňa 27.09.2011.

15. Ďalej uviedla, že si je vedomá ustálenej súdnej praxe v zmysle ktorej v zásade dovolacie konanie samo o sebe nie je dôvodom pre prerušenie súdneho konania. V dovolacom konaní vedenom na Najvyššom súde Slovenskej republiky sp.zn.1Cdo/12/2022 je predmetom konania dovolanie ČSOB a.s. proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 8Co/84/2021 zo dňa 27.04.2021 ktorým odvolací súd rozhodol o neexistencii záložného práva ZN 30/120/2002. Konanie už nie je predmetom konania vedeného na Okresnom súde Bratislava I pod sp.zn. 9C/16/2007, ktoré je právoplatne ukončené a majetok žalobkyne spísal žalovaný do oddelenej aj všeobecnej konkurznej podstaty úpadcu, z dôvodu že žalobkyňa nie je vlastníkom bytu č. 50. Podľa žalobkyne žalovaný je povinný konať podľa zákona a objektívne. Zdôraznila že titulom nadobudnutia vlastníckeho práva žalobkyne je Zmluva o výstavbe a zriadení vecného bremena z 24.02.2001 a nie Dohoda o zmene dispozičného usporiadania a prevodu rozostavaných bytov, nebytových priestorov a garáží v polyfunkčnom objekte „Funkčný celok IV/I-V“ na zámockej ulici v Bratislave z 10.10.2006. Poukázala na to, že okresný súd rozsudkom sp.zn. 26Cbi/4/2012-611 zo dňa 31.01.2019 zamietol žalobu na žalovaného o určenie neúčinnosti právneho úkonu - Dohody o zmene dispozičného usporiadania zo dňa 10.10.2006 z ktorého dôvodu žalovaný zapísal majetok do všeobecnej podstaty. Rozhodnutie bolo potvrdené odvolacím súdom.

16. Žalobkyňa ďalej uviedla, že záložné právo má vo vzťahu k zabezpečovanému záväzku akcesorickú povahu, t. j. ak k vzniku hlavného záväzku nedôjde, nemôže dôjsť ani k vzniku akcesorického záväzku. Pod obsah práva na spravodlivý proces možno zaradiť právo na prístup k súdu, právo na nezávislý a nestranný súd, právo na prejednanie veci v primeranej lehote, právo byť vypočutý, právo navrhovať dôkazy a vyjadrovať sa k nim, rovnosť zbraní, zákaz prekvapivých rozhodnutí, zákaz ľubovôle, právo na vysporiadanie sa so všetkými relevantnými skutočnosťami v konaní zo strany súdu, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia. Porušenie ktoréhokoľvek čiastkového práva žalobcu postupom súdu predstavuje pochybenie súdu. Poukázala na rozhodnutie ÚS SR sp. zn. PL ÚS 19/09 zo 16.01.2011,

podľa ktorého všeobecný súd musí byť ostražitý v prípadoch, keď je žaloba podaná práve z dôvodu ochrany pred tvrdeným nezákonným zásahom do vlastníckeho práva k bytu uspokojujúceho základnú potrebu bývania žalobkyne.

17. Podľa žalobkyne boli naplnené odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. b) a h) CSP, keď súd nesprávnym procesným postupom znemožnil žalobkyňi, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (porušenie práva byť vypočutý, práva navrhovať dôkazy a vyjadrovať sa k nim, porušenie rovnosti zbraní, porušenie zákazu prekvapivého rozhodnutia, porušenie práva na vysporiadanie sa so všetkými relevantnými skutočnosťami v konaní zo strany súdu, porušenie práva na riadne odôvodnenie rozhodnutia) a uznesenie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, keď okresný súd neaplikoval príslušnú správnu normu (§ 164 CSP, § 67 ods. 1, § 79 ods. 3, § 80 ods. 1 ZoKR), resp. obsah príslušných právnych noriem nesprávne aplikoval. Navrhla, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zrušil.

18. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobkyne uviedol, že uvádzaná skutková a právna argumentácia a vymedzené odvolacie dôvody ako aj s ohľadom na predmet súdneho konania má za to, že tieto nie sú spôsobilé odôvodniť záver, že uznesenie nie je vecne správne. Nakoľko predmetom súdneho konania je vylúčenie nehnuteľností, vo vzťahu ku ktorým je žalobkyňa v katastri nehnuteľností evidovaná ako vlastníčka, zo súpisu majetku zabezpečeného veriteľa ČSOB a.s. v konkurze vyhlásenom na majetok úpadcu ktoré nehnuteľnosti boli do súpisu oddelenej podstaty zabezpečeného veriteľa zapísané okrem iného aj ako majetok tretej osoby zabezpečujúci záväzky úpadcu z dôvodu ich zaťaženia záložným právom zriadeným záložnou zmluvou ZN 30/120/2002 zo dňa 05.11.2002, ktorého existenciu spochybňuje žalobkyňa, je žalovaný toho názoru, že zodpovedanie otázky spornosti týkajúcej sa existencie záložnou zmluvou zriadeného záložného práva má pre vydanie meritórneho rozhodnutia v súdnom konaní zásadný význam, pričom k zodpovedaniu predmetnej otázky môže prispieť rozhodnutie vydané v konaní o dovolaní voči rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo dňa 27.04.2021 sp.zn. 8Co/84/2020-2599 vedenom na Najvyššom súde Slovenskej republiky pod sp.zn. 1Cdo/12/2022. Podľa žalovaného práve pokračovanie v súdnom konaní a vydanie meritórneho rozhodnutia v čase pred vydaním rozhodnutia v konaní o dovolaní voči rozsudku by mohlo viesť k vzniku stavu právnej neistoty, ktorá by mohla vyústiť až do obnovy súdneho konania, v prípade ak by bolo v súdnom konaní právoplatne rozhodnuté v prospech žalobkyne a neskôr by za predpokladu zrušenia rozsudku Najvyšším súdom Slovenskej republiky bola konštatovaná platnosť záložnej zmluvy a existencia ňou zriadeného záložného práva.

19. Žalovaný podporne poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici v obdobnej právnej veci vedenej pod sp.zn. 43CoKR/14/2022 s tým, že uznesením zo dňa 16.06.2022 potvrdil uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 08.04.2022 sp.zn. 27Cbi/114/2008-534, ktorým bolo rovnako prerušené excindačné konanie súvisiace s konkurzom vyhláseným na majetok úpadcu do času právoplatného skončenia dovolacieho konania vedeného na Najvyššom súde Slovenskej republiky pod sp.zn. 1Cdo/12/2022. Ako prílohu vyjadrenia priložil uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici zo 16.06.2022 sp.zn. 43CoKR/14/2022-700. Navrhol aby odvolací súd napadnuté uznesenie ako vecne správne potvrdil.

20. Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací prejednal vec podľa § 379, § 380 ods. 1 a § 385 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) v senáte bez nariadenia pojednávania pričom dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne nie je dôvodné.

21. Z obsahu spisu vyplýva, že predmetom tohto konania je vylúčenie uvedeného majetku žalobkyne, a to bytu č. 50 z oddelenej podstaty zabezpečeného veriteľa v konkurznom konaní vedenom pod sp. zn. 2K/18/2007. Zo žaloby a obsahu spisu vyplýva, že žalobkyňa odôvodnila svoj návrh tým, že právnym dôvodom zabezpečenia pohľadávky záložného veriteľa mala byť zmluva o zriadení záložného práva na uvedené nehnuteľnosti označená ako ZN 30/120/2002 zo dňa 05.11.2002 uzavretá medzi zabezpečeným veriteľom a úpadcom ako záložným dlžníkom. Túto zmluvu žalobca považuje za neplatnú, pričom záložné právo bolo zapísané v príslušnom katastri pod V-2485/2002 zo dňa 27.11.2002.

22. Okresný súd Banská Bystrica uznesením zo dňa 18.11.2018 č. k. 26Cbi 118/2008-130, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 27.12.2008 prerušil konanie až do právoplatného skončenia veci vedenej na Okresnom súde Bratislava I. pod sp. zn. 9C 16/2007.

23. Z obsahu spisu ďalej vyplýva, že Okresný súd Bratislava I v konaní 9C/16/2007 vydal dňa 09.05.2019 rozsudok, ktorým určil, že záložné právo na majetok žalobkyne neexistuje a toto rozhodnutie bolo potvrdené Krajským súdom v Bratislave č. k. 8Co/84/2020-2599 zo dňa 27.04.2021, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 09.06.2021.

24. Z obsahu predložených rozhodnutí vyplýva, že právnym dôvodom zriadenia záložného práva na majetok žalobkyne mala byť zmluva o zriadení záložného práva ZN č. 30/120/2002 zo dňa 05.11.2002, čo sporné medzi stranami sporu nebolo.

25. Z obsahu spisu tiež vyplýva, že proti uvedenému rozhodnutiu Krajského súdu Bratislava č. k. 8Co/84/2020-2599 zo dňa 27.04.2021 podal dovolanie záložný veriteľ, dovolacie konanie nie je právoplatne skončené a vedie sa na Najvyššom súde SR pod sp. zn. 1Cdo/12/2022.

26. Podľa § 164 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), ak súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak prebieha súdne alebo správne konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na také konanie podnet.

27. Predmetom odvolacieho konania je napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie o prerušení konania až do skončenia dovolacieho konania vedeného pred Najvyšším súdom SR pod sp. zn. 1Cdo/12/2022. Okresný súd v napadnutom rozhodnutí uviedol, že výsledok dovolacieho konania pod sp. zn. 1Cdo/12/2022, ktorého predmetom je vyslovenie prípadnej neplatnosti záložnej zmluvy, na základe ktorej bol majetok žalobkyne spísaný do súpisu majetku podstát, je rozhodujúci pre posúdenie skutočností, ktoré sú predmetom konania vedeného na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 26Cbi 118/2008, t. j. pre konanie, ktoré okresný súd prerušil a pre posúdenie, či na strane žalobkyne sú dôvody, ktoré zapísanie majetku zo súpisu majetku podstát úpadcu vylučujú, teda či majetkom žalobkyne je zabezpečená pohľadávka konkurzného veriteľa úpadcu.

28. Žalobkyňa v odvolaní vytýkala, že napadnuté rozhodnutie porušuje jeho právo na spravodlivý proces a vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. S týmto tvrdením sa odvolací súd nestotožňuje.

29. Ustanovenie § 164 CSP upravuje dôvody fakultatívneho prerušenia konania. Prerušenie konania podľa tohto ustanovenia prichádza do úvahy za predpokladu, ak nie je vhodné urobiť iné opatrenia pri rešpektovaní jednej zo základných procesných zásad, a to hospodárnosti a plynulosti sporového konania. Z fakultatívnej povahy prerušenia konania podľa § 164 CSP vyplýva, že prerušenie konania podľa tohto dôvodu nie je nevyhnutné. Z povahy ustanovenia § 164 CSP preto vyplýva, že pri rozhodovaní o fakultatívnom prerušení konania podľa tohto ustanovenia súd v prvom rade zohľadní, či jeho postup bude v súlade so zásadou hospodárnosti a plynulosti konania podľa čl. 17 CSP.

30. Predpokladom fakultatívneho prerušenia konania je riešenie prejudiciálnej otázky v inom súdnom alebo správnom konaní, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu v prejednávanej veci. Z povahy citovaného ustanovenia § 164 CSP vyplýva, že riešenie prejudiciálnej otázky v inom konaní môže priamo konajúci súd vyriešiť sám v prebiehajúcom konaní. Pod inými vhodnými opatreniami ako ich má na mysli ust. § 164 CSP je teda možné rozumieť aj taký postup, pokiaľ si otázku prejudiciálneho charakteru vyrieši sám konajúci súd bez ohľadu na to, že prebieha iné konanie, v ktorom sa rieši predbežná otázka, ktorá môže mať vplyv na rozhodnutie v danej veci.

31. Z dôvodu zachovania právnej istoty a zabráneniu vydávania diskrepantných rozhodnutí bude v zásade daný predpoklad fakultatívneho prerušenia konania vtedy, ak sa v inom konaní rieši predbežná otázka ako meritórna, ktorej vyriešenie vo výrokovej časti právoplatného rozhodnutia súdu je záväzná pre strany sporu v zmysle § 228 ods. 1 CSP.

32. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje, že v zmysle zaužívanej judikatúry Ústavného súdu SR k imanentným znakom právneho štátu patrí neodmysliteľne aj princíp právnej istoty, ktorého súčasťou je tiež požiadavka, aby sa na určitú právnu relevantnú otázku pri opakovaní v rovnakých podmienkach dala rovnaká odpoveď (napr. I. ÚS 87/93, PL ÚS 16/95, II. ÚS 80/99). Diametrálne odlišná rozhodovacia činnosť všeobecného súdu o tej istej právnej otázke za rovnakej alebo analogickej skutkovej situácie pokiaľ ju nemožno objektívne a rozumne odôvodniť je ústavne neudržateľná (m.m pl ÚS 21/00, pl

ÚS6/04, III.ÚS328/05). Odvolací súd pri posudzovaní dôvodov prerušenia fakultatívneho konania podľa § 164 CSP zbral do úvahy aj jeho povinnosť posudzovať a vyvažovať princíp spravodlivého rozhodnutia vo veci, t.j. v rovine právnej istoty a predchádzania diskrepantným rozhodnutiam v tej istej veci vo vzťahu k princípu hospodárnosti a efektívnosti konania bez zbytočných prieťahov (viď napr. rozhodnutie ÚS SR II. ÚS 199/2019-31 zo dňa 26.07.2019).

33. Predmetom tohto konania je nárok žalobkyne, ktorým sa domáha vylúčenia jeho majetku zo súpisu majetku oddelenej podstaty zabezpečeného veriteľa tvrdiac, že záložná zmluva, na základe ktorej bolo zriadené záložné právo je neplatná, pričom v samostatnom konaní sa domáha určenia neexistencie tohto záložného práva. Z diela M. Ďurica: Zákon o konkurze a reštrukturalizácii, Komentár, 4. vydanie C.h.Beck 2021, str. 636 vyplýva: „V konaní o vylúčení majetku tretej osoby, ktorá zabezpečuje záväzky úpadcu zapísaného do súpisu oddeleného veriteľa postupom stanoveným v § 79 ods. 1, môže byť dôvodom na jeho vylúčenie neexistencia zabezpečovacieho práva, neprihlásenie pohľadávky zabezpečeným veriteľom riadne a včas, resp. jej úspešné popretie alebo neuvedenie tohto majetku v prihláške zabezpečeného veriteľa. Vo vylučovacom konaní môže byť úspešná len tá tretia osoba, ktorej zapísaný majetok patrí“.

34. Z povahy vylučovacej žaloby v danom prípade podanej osobou, ktorá tvrdí, že je vlastníkom veci a popiera existenciu zabezpečovacieho prostriedku vyplýva, že predmetom prejudiciálneho skúmania v takomto excindačnom konaní je otázka existencie vlastníckeho práva takejto osoby, ktorá ho legitimizuje na podanie excindačnej žaloby a zároveň ako prejudiciálna otázka je riešená v konkrétnom prípade aj neexistencia zabezpečovacieho práva, v danom prípade záložného práva. Skúmanie týchto dvoch prejudiciálnych otázok je nevyhnutným predpokladom na rozhodnutie o takejto žalobe. Z uvedeného vyplýva, že jednou z prejudiciálnych otázok riešenou v takomto konaní je určenie existencie, resp. neexistencie zabezpečovacieho práva, v danom prípade záložného práva.

35. Ako bolo uvedené, dôvodom fakultatívneho prerušenia konania podľa § 164 CSP je existencia takého súdneho konania, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu (t. j. prejudiciálna otázka podľa § 194 CSP), ktorá má význam pre rozhodnutie v predmetnom konaní. Podľa odvolacieho súdu pokiaľ predmetom excindačnej žaloby je nárok na vylúčenie konkrétneho majetku zo súpisu oddelenej podstaty záložného veriteľa na základe skutkových a právnych tvrdení o neexistencii záložného práva, ktoré bolo dôvodom na zápis majetku žalobcu do súpisu oddelenej podstaty zabezpečeného veriteľa a ak sa o existencii alebo neexistencii záložného práva vedie samostatné konanie, t. j. ktoré meritórne vo výroku rozhodnutia v ňom vydanom rieši tú otázku, ktorá je v excindačnom konaní prejudiciálnou otázkou, je daný dôvod prerušenia konania podľa § 164 CSP, t. j. možnosti prerušenia takéhoto konania.

36. Okresný súd správne v napadnutom rozhodnutí uviedol, že pôvodne pred Okresným súdom Bratislava I č. k. 9C/16/2007 bola riešená otázka existencie záložného práva s tým, že v čase vydania napadnutého rozhodnutia bude predmetom dovolacieho konania na najvyššom súde otázka existencie alebo neexistencie uvedeného záložného práva, ktoré rozhodnutie má zásadný význam na vyriešenie prejudiciálnej otázky a teda aj na konečné rozhodnutie vo veci samej o excindačnej žalobe žalobcu.

37. Záver okresného súdu o súvise uvedeného konania pred najvyšším súdom s jeho rozhodovaním vo veci považuje odvolací súd za správny.

38. Odvolací súd vzhľadom na dôvody podaného odvolania a dobu trvania prerušeného konania zvažoval princíp hospodárnosti a efektívnosti konania a princíp spravodlivého rozhodnutia a právnej istoty strán sporu. Podľa odvolacieho súdu v danom prípade je potrebné uprednostniť princíp právnej istoty, t. j. počkať na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR vo vyššie uvedenom dovolacom konaní.

39. Odvolaciemu súdu je zrejmé, že samotná existencia dovolacieho konania v zásade nie je sama o sebe dôvodom na prerušenie súdneho konania. Avšak za situácie, pokiaľ 13 rokov bolo prerušené konanie s očakávaním rozhodnutia v inom konaní v merite veci o existencii, resp. neexistencii záložného práva a pokiaľ aj takéto konanie bolo už právoplatne skončené, avšak je v rámci neho podaný mimoriadny opravný prostriedok, je nanajvýš vhodné práve v tomto štádiu konania prerušiť toto konanie za účelom rozhodnutia Najvyššieho súdu SR ako najvyššej súdnej inštancie všeobecného súdnictva. Podľa odvolacieho súdu práve v tomto štádiu, pokiaľ by nedošlo k prerušeniu konania a došlo by k

pokračovaní v excindačnom konaní, je možnosť vydania diskrepančných rozhodnutí v excindačnej žalobe pri rozhodovaní o prejudiciálnej otázke o neexistencii záložného práva a rozhodnutia vo veci samej, vzhľadom na neukončené dovolacie konanie, kvôli ktorému okresný súd toto konanie prerušil. Podľa odvolacieho súdu vzhľadom na individuálne okolnosti daného prípadu postupoval okresný súd správne, keď prerušil predmetné excindačné konanie až do právoplatného skončenia dovolacieho konania, v ktorom je meritórne riešená otázka existencie záložného práva, ktorá je v excindačnom konaní riešená ako otázka prejudiciálna.

40. V tejto súvislosti poukazuje odvolací súd na uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS199/2019-31 zo dňa 26.07.2019 v ktorom ústavný súd dospel k záveru, že pokiaľ odvolací súd prerušil dovolacie konanie z dôvodu rozhodovania v neskončenom dovolacom konaní prebiehajúcim medzi totožným žalovaným a iným žalobcom, nepostupoval tak v rozpore s Ústavou. Vo vyššie uvedenej prejednávanej veci sa jednalo o vec totožnú, resp. obdobnú medzi rovnakým žalovaným, avšak odlišným žalobcom.

41. V prejednávanej veci je situácia odlišná v tom, že v dovolacom konaní je riešená meritórne priamo otázka existencie právneho titulu zabezpečenia majetku žalobkyne, ktorý je dôvodom jeho zápisu do oddelenej podstaty zabezpečeného veriteľa a teda priamo vyššie uvedené dovolacie konanie má rozhodujúci význam pre rozhodnutie o excindačnej žalobe.

42. Podľa odvolacieho súdu preto okresný súd postupoval správne, keď konanie prerušil.

43. Pokiaľ žalobkyňa poukazyvala v odvolaní na hmotno-právne ustanovenia a na nesplnenie povinnosti správcu po právoplatnom rozhodnutí súdov vylúčiť jeho majetok z oddelenej podstaty podľa § 79 ods. 3 ZoKR, odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že predmetom odvolacieho konania je napadnuté rozhodnutie o prerušení konania. Splnenie alebo nesplnenie povinnosti správcu postupovať podľa § 79 ods. 3 ZoKR nie je predmetom tohto konania.

44. Pokiaľ žalobkyňa v odvolaní namietala, že už nie je vedené konanie na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 9C/16/2017, odvolací súd konštatuje, že okresný súd vo výrokovvej časti neprerušil konanie do skončenia tohto konania pred okresným súdom, ale z dôvodu existujúceho dovolacieho konania. Konanie pred okresným súdom bolo síce právoplatne skončené, avšak je tu možnosť oživenia tohto konania v prípade zrušujúceho rozhodnutia dovolacieho súdu voči rozhodnutiu odvolacieho súdu sp.zn. 8Co/84/2020-2599.

45. Na základe uvedeného preto odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie svojim postupom a rozhodnutím neporušil práva žalobkyne na spravodlivý proces a napadnuté uznesenie netrpí ani vadou nesprávneho právneho posúdenia, preto odvolací súd v zmysle § 387 ods. 1 CSP napadnuté uznesenie potvrdil ako vecne správne.

46. Odvolací súd nerozhodoval o náhrade trov strán sporu, pretože rozhodnutie o prerušení konania nie je rozhodnutím, ktorým sa konanie končí podľa § 262 ods. 1 CSP.

47. Rozhodnutie bolo prijaté členmi odvolacieho senátu v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. a/ až c/ CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).